

# ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๐๙.๖ /ว ๓๑



สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต.  
ถนนนครราชสีมา ดุสิต กทม.๑๐๓๐๐

๓ มิถุนายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอแก้ไขเลขที่ฉบับของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย (ฉบับที่ ๔) เรียบ ประธาน ก.จ.จ., ก.ท.จ. ก.อบต.จังหวัด ทุกจังหวัด และประธาน ก.เมืองพัทยา

อ้างถึง ๑. ประกาศ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย (แก้ไขเพิ่มเติม) (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๕๑

๒. หนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต.ที่ ๐๘๐๙.๖/ว ๒๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย (ฉบับที่ ๕) ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗

๒. ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย (ฉบับที่ ๕) ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗

๓. ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย (ฉบับที่ ๕) ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗

ตามที่สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ได้แจ้งให้ ก.จ.จ., ก.ท.จ., ก.อบต.จังหวัด ทุกจังหวัด และ ก.เมืองพัทยา ดำเนินการจัดทำประกาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ให้สอดคล้องกับมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย (ฉบับที่ ๔) รายละเอียดดังอ้างถึง นั้น

ขอเรียนว่า เลขที่ฉบับของประกาศตามอ้างถึง ๒. มีความคลาดเคลื่อน จึงขอแก้ไขข้อความจากคำว่า “มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย (ฉบับที่ ๔)” เป็น “มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย (ฉบับที่ ๕)” ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง ส่วนข้อความอื่นคงเดิม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายศรีพงศ์ บุตรงามดี)

ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

ผู้ช่วยเลขานุการฯ ปฏิบัติราชการแทน

เลขานุการ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

ส่วนมาตรฐานวินัย อุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๑๓๓



ประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด  
เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย  
(ฉบับที่ ๕)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และมติคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของข้อ ๒๔ ของประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

“การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน ตามข้อ ๒๒ วรรคสาม ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ขึ้นพ้นจากราชการ”

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๒/๑ การกันไว้เป็นพยานและการให้ความคุ้มครองพยาน ข้อ ๒๖/๑ ข้อ ๒๖/๒ ข้อ ๒๖/๓ ข้อ ๒๖/๔ ข้อ ๒๖/๕ ข้อ ๒๖/๖ ข้อ ๒๖/๗ ข้อ ๒๖/๘ ข้อ ๒๖/๙ ข้อ ๒๖/๑๐ ข้อ ๒๖/๑๑ ข้อ ๒๖/๑๒ ข้อ ๒๖/๑๓ ข้อ ๒๖/๑๔ และข้อ ๒๖/๑๕ ของประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

“หมวด ๒/๑

การกันไว้เป็นพยานและการให้ความคุ้มครองพยาน

ข้อ ๒๖/๑ หลักเกณฑ์และวิธีการการกันไว้เป็นพยานและการให้ความคุ้มครองพยาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในหมวดนี้

ข้อ ๒๖/๒ ในหมวดนี้

“พยาน” หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

“ตัวการสำคัญ” หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิด

“การกันไว้เป็นพยาน” หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ไม่ใช่ตัวการสำคัญแห่งการกระทำผิดในเรื่องนั้น และนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีคำสั่งเป็นหนังสือให้กันไว้เป็นพยาน

“คณะกรรมการสอบสวน” หมายความว่า คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๖/๓ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดอยู่ในข่ายที่จะถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวหาว่ามีส่วนร่วมในการกระทำผิดวินัยกับข้าราชการอื่น ถ้าผู้นั้นได้ให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชาหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยที่ได้กระทำมาต่อบุคคลหรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือ

ตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ และข้อมูลหรือถ้อยคำนั้นเป็นเหตุให้มีการดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญ อาจได้รับการกันไว้เป็นพยานและการให้ความคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ไม่ว่าจะมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในเรื่องดังกล่าวแล้วหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๒๖/๔ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดอยู่ในข่ายที่จะถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ถ้าผู้นั้นไม่ใช่ตัวการสำคัญ และเป็นกรณีที่ไม่อาจแสวงหาข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นใดเพื่อดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญในเรื่องนั้นได้ นอกจากข้อมูลหรือพยานหลักฐานจากข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้น นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจกันผู้นั้นไว้เป็นพยานได้

การกันข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้เป็นพยานกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหลายคน ให้พิจารณาโดยเรียงลำดับความสำคัญ ดังนี้

(๑) กันผู้ไม่ใช่ตัวการสำคัญไว้เป็นพยาน

(๒) กันผู้มีกรณีอันมีมูลที่ควรถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยซึ่งมีความผิดวินัยที่มีความร้ายแรงน้อยกว่าไว้เป็นพยาน

(๓) ในกรณีเป็นความผิดวินัยที่มีความร้ายแรงเท่าเทียมกัน ให้กันผู้มีตำแหน่งระดับต่ำกว่าไว้เป็นพยาน

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหา รายใดมีตำแหน่งระดับสูงกว่า แต่กระทำผิดวินัยที่มีความร้ายแรงน้อยกว่า ให้เป็นดุลพินิจของนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะกันผู้ใดไว้เป็นพยาน

ข้อ ๒๖/๕ การพิจารณากันข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้เป็นพยาน ต้องมิได้เกิดจากการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการอื่นใดโดยมิชอบแก่ผู้ถูกกันไว้เป็นพยาน เพื่อชักจูงให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำในเรื่องที่กล่าวหานั้น

ข้อ ๒๖/๖ ในระหว่างการสอบสวน หากคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามิเหตุอันสมควรที่จะกันผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดไว้เป็นพยาน ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อสั่งกันผู้นั้นไว้เป็นพยานโดยเร็ว ในการนี้คณะกรรมการสอบสวนต้องมีมติโดยระบุเหตุผลแห่งการพิจารณาไว้ด้วยว่าสมควรกันผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นไว้เป็นพยานเพราะเหตุใด กรณีเช่นนี้ให้ถือว่าการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกกันไว้เป็นพยานเป็นอันยุติ เว้นแต่ผู้ถูกกันไว้เป็นพยานมีพฤติการณ์ตามข้อ ๒๖/๗ ก็ให้ดำเนินการทางวินัยผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นต่อไป

ข้อ ๒๖/๗ หากผู้ถูกกันไว้เป็นพยานตามข้อ ๒๖/๔ ไม่มาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนหรือมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำ หรือให้ถ้อยคำแต่ไม่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการ หรือให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จหรือกลับคำให้การ ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้การกันผู้นั้นไว้เป็นพยานสิ้นสุดลง

ข้อ ๒๖/๘ ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งการกันหรือการสิ้นสุดการกันไว้เป็นพยานให้ผู้นั้นทราบด้วย

ข้อ ๒๖/๙ การให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำตามข้อ ๒๖/๓ ไม่ถือเป็นการเปิดเผยความลับของทางราชการ และไม่เป็นการกระทำการข่มขู่บังคับบัญชาเหนือตน

ข้อ ๒๖/๑๐ ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นและนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีหน้าที่ให้ความคุ้มครองพยาน ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เปิดเผยชื่อ หรือข้อมูลใดๆ ที่จะทำให้ทราบว่าเป็นผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

(๒) ไม่ใช่อำนาจไม่ว่าในทางใดหรือกระทำการอื่นใดอันเป็นการกลั่นแกล้งหรือไม่เป็นธรรม ซึ่งอาจมีผลทำให้กระทบทสิทธิหรือหน้าที่ของพยานในทางเสียหาย

(๓) ให้ความคุ้มครองมิให้พยานถูกกลั่นแกล้งหรือถูกข่มขู่เพราะเหตุในการให้ข้อมูล หรือให้ถ้อยคำ

ในกรณีพยานผู้ใดร้องขอเป็นหนังสือเกี่ยวกับการคุ้มครองพยาน ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจะพิจารณาดำเนินการอื่นใดที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อให้ผู้นั้นได้รับความคุ้มครองแล้วจึงปฏิบัติตามขั้นตอนหรือกระบวนการตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ในภายหลังก็ได้

ข้อ ๒๖/๑๑ พยานผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นยังไม่ได้ให้ความคุ้มครอง ตามข้อ ๒๖/๑๐ หรือการให้ความคุ้มครองดังกล่าวยังไม่เพียงพอ พยานอาจยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ในกรณีนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดยังไม่ได้ให้ความคุ้มครอง หรือการให้ความคุ้มครองดังกล่าวยังไม่เพียงพอ พยานอาจยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัดก็ได้

ข้อ ๒๖/๑๒ เมื่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัด หรือคณะกรรมการข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี ได้รับคำร้องตามข้อ ๒๖/๑๑ หากมีมูลน่าเชื่อว่าเป็นไปตามที่พยานกล่าวอ้าง ต้องดำเนินการให้ความคุ้มครองพยานทันที

ข้อ ๒๖/๑๓ ภายใต้งบข้อ ๒๖/๑๑ วรรคหนึ่ง ในกรณีนายกองคการบริหารส่วนจังหวัด เป็นคู่กรณีกับผู้ถูกสอบสวนตามข้อ ๓๑ วรรคห้า ให้คณะกรรมการข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัด เป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการโอนหรือย้าย หรือดำเนินการอื่นใดตามอำนาจหน้าที่ที่เห็นสมควรทันที

ข้อ ๒๖/๑๔ ในกรณีนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดไม่ดำเนินการตามข้อ ๒๖/๑๑ วรรคหนึ่ง หรือข้อ ๒๖/๑๓ ให้คณะกรรมการข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัดมีมติแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๒๖/๑๕ การให้ความคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ให้พิจารณาดำเนินการในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ และให้เริ่มตั้งแต่การให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำจนกว่าจะส่งยุติเรื่อง หรือการดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญแห่งการกระทำผิดเสร็จสิ้น”

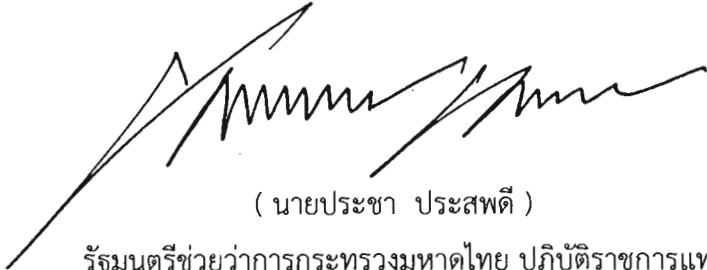
ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่ง ของข้อ ๕๑ ของประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่จะต้องสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่หรือส่วนราชการ นอกการบังคับบัญชาของนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ประธานกรรมการสอบสวนจะรายงานต่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานแทนก็ได้ โดยกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่จะต้องสอบสวนไปให้ ในกรณีเช่นนี้ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขอให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานนั้นเลือกพนักงานส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่อยู่ในบังคับบัญชาตามที่เห็นสมควรอย่างน้อยสามคนเป็นคณะทำการสอบสวน”

ข้อ ๔ คณะทำการสอบสวนตามข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง ที่ได้รับเลือกก่อนประกาศนี้มีผลใช้บังคับ  
ให้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการสอบสวนต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๕ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗



( นายประชา ประสพดี )

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประธานกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด



ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล  
เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย  
(ฉบับที่ ๕)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ วรรคเจ็ด ประกอบมาตรา ๑๗ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และมติคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของข้อ ๒๔ ของประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

“การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง นายกเทศมนตรีต้องแต่งตั้งคณะกรรมการชั้นทำการสอบสวน ตามข้อ ๒๒ วรรคสาม ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ”

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๒/๑ การกันไว้เป็นพยานและการให้ความคุ้มครองพยาน ข้อ ๒๖/๑ ข้อ ๒๖/๒ ข้อ ๒๖/๓ ข้อ ๒๖/๔ ข้อ ๒๖/๕ ข้อ ๒๖/๖ ข้อ ๒๖/๗ ข้อ ๒๖/๘ ข้อ ๒๖/๙ ข้อ ๒๖/๑๐ ข้อ ๒๖/๑๑ ข้อ ๒๖/๑๒ ข้อ ๒๖/๑๓ ข้อ ๒๖/๑๔ และข้อ ๒๖/๑๕ ของประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

“หมวด ๒/๑

การกันไว้เป็นพยานและการให้ความคุ้มครองพยาน

ข้อ ๒๖/๑ หลักเกณฑ์และวิธีการการกันไว้เป็นพยานและการให้ความคุ้มครองพยานให้เป็นไปตามที่กำหนดในหมวดนี้

ข้อ ๒๖/๒ ในหมวดนี้

“พยาน” หมายความว่า พนักงานเทศบาลผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

“ตัวการสำคัญ” หมายความว่า พนักงานเทศบาลผู้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิด

“การกันไว้เป็นพยาน” หมายความว่า พนักงานเทศบาลที่ไม่ใช่ตัวการสำคัญแห่งการกระทำผิดในเรื่องนั้น และนายกเทศมนตรีมีคำสั่งเป็นหนังสือให้กันไว้เป็นพยาน

“คณะกรรมการสอบสวน” ให้หมายความว่า คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๖/๓ พนักงานเทศบาลผู้ใดอยู่ในข่ายที่จะถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวหาว่ามีส่วนร่วมในการกระทำผิดวินัยกับข้าราชการอื่น ถ้าผู้นั้นได้ให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชาหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการกระทำ

ผิดวินัยที่ได้กระทำมาต่อบุคคลหรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ และข้อมูลหรือถ้อยคำนั้นเป็นเหตุให้มีการดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญอาจได้รับการกันไว้เป็นพยานและการให้ความคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ ไม่ว่าจะมามีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในเรื่องดังกล่าวแล้วหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๒๖/๔ พนักงานเทศบาลผู้ใดอยู่ในข่ายที่จะถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ถ้าผู้นั้นไม่ใช่ตัวการสำคัญ และเป็นกรณีที่ไม่อาจแสวงหาข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นใดเพื่อดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญในเรื่องนั้นได้ นอกจากข้อมูลหรือพยานหลักฐานจากพนักงานเทศบาลผู้นั้น นายกเทศมนตรีอาจกันผู้นั้นไว้เป็นพยานได้

การกันพนักงานเทศบาลไว้เป็นพยานกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหลายคน ให้พิจารณาโดยเรียงลำดับความสำคัญ ดังนี้

(๑) กันผู้ไม่ใช่ตัวการสำคัญไว้เป็นพยาน

(๒) กันผู้มีกรณีอันมีมูลที่ควรถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยซึ่งมีความผิดวินัยที่มีความร้ายแรงน้อยกว่าไว้เป็นพยาน

(๓) ในกรณีเป็นความผิดวินัยที่มีความร้ายแรงเท่าเทียมกัน ให้กันผู้มีตำแหน่งระดับต่ำกว่าไว้เป็นพยาน

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาหลายรายใดมีตำแหน่งระดับสูงกว่า แต่กระทำผิดวินัยที่มีความร้ายแรงน้อยกว่า ให้เป็นดุลพินิจของนายกเทศมนตรีที่จะกันผู้ใดไว้เป็นพยาน

ข้อ ๒๖/๕ การพิจารณากันพนักงานเทศบาลไว้เป็นพยาน ต้องมิได้เกิดจากการล่อลวง ชู่เชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการอื่นใดโดยมิชอบแก่ผู้ถูกกันไว้เป็นพยาน เพื่อชักจูงให้ข้อมูล หรือให้ถ้อยคำในเรื่องที่กล่าวหา

ข้อ ๒๖/๖ ในระหว่างการสอบสวน หากคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าเหตุอันสมควรที่จะกันผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดไว้เป็นพยาน ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังนายกเทศมนตรีเพื่อสั่งกันผู้นั้นไว้เป็นพยานโดยเร็ว ในการนี้คณะกรรมการสอบสวนต้องมีมติโดยระบุเหตุผลแห่งการพิจารณาไว้ด้วยว่าสมควรกันผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นไว้เป็นพยานเพราะเหตุใด กรณีเช่นนี้ให้ถือว่า การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกกันไว้เป็นพยานเป็นอันยุติ เว้นแต่ผู้ถูกกันไว้เป็นพยานมีพฤติการณ์ตามข้อ ๒๖/๗ ก็ให้ดำเนินการทางวินัยผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นต่อไป

ข้อ ๒๖/๗ หากผู้ถูกกันไว้เป็นพยานตามข้อ ๒๖/๔ ไม่มาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนหรือมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำ หรือให้ถ้อยคำแต่ไม่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการหรือให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จหรือกลับคำให้การ ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานนายกเทศมนตรีสั่งให้การกันผู้นั้นไว้เป็นพยานสิ้นสุดลง

ข้อ ๒๖/๘ ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งการกันหรือการสิ้นสุดการกันไว้เป็นพยานให้ผู้นั้นทราบด้วย

ข้อ ๒๖/๙ การให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำตามข้อ ๒๖/๓ ไม่ถือเป็นการเปิดเผยความลับของทางราชการ และไม่เป็นการกระทำการข่มขู่บังคับบัญชาเหนือตน

ข้อ ๒๖/๑๐ ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นและนายกเทศมนตรีมีหน้าที่ให้ความคุ้มครองพยานดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เปิดเผยชื่อ หรือข้อมูลใดๆ ที่จะทำให้ทราบว่าเป็นผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

(๒) ไม่ใช่อำนาจไม่ว่าในทางใดหรือกระทำกรอื่นใดอันเป็นการกลั่นแกล้งหรือไม่เป็นธรรม ซึ่งอาจมีผลทำให้กระทบสิทธิหรือหน้าที่ของพยานในทางเสียหาย

(๓) ให้ความคุ้มครองมิให้พยานถูกกลั่นแกล้งหรือถูกข่มขู่เพราะเหตุในการให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ ในกรณีพยานผู้ใดร้องขอเป็นหนังสือเกี่ยวกับการคุ้มครองพยาน ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จะพิจารณาดำเนินการอื่นใดที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อให้ผู้นั้นได้รับความคุ้มครองแล้วจึงปฏิบัติตามขั้นตอนหรือ กระบวนการตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ในภายหลังก็ได้

ข้อ ๒๖/๑๑ พยานผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นยังไม่ได้ให้ความคุ้มครองตาม ข้อ ๒๖/๑๐ หรือการให้ความคุ้มครองดังกล่าวยังไม่เพียงพอ พยานอาจยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อ นายกเทศมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ในกรณีนายกเทศมนตรียังไม่ได้ให้ความคุ้มครองหรือการให้ความคุ้มครองดังกล่าวยังไม่เพียงพอ พยานอาจยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลก็ได้

ข้อ ๒๖/๑๒ เมื่อนายกเทศมนตรีหรือคณะกรรมการพนักงานเทศบาล แล้วแต่กรณี ได้รับคำร้อง ตามข้อ ๒๖/๑๑ หากมีมูลน่าเชื่อว่าเป็นไปตามที่พยานกล่าวอ้าง ต้องดำเนินการให้ความคุ้มครองพยานทันที

ข้อ ๒๖/๑๓ ภายใต้บังคับข้อ ๒๖/๑๑ วรรคหนึ่ง ในกรณีนายกเทศมนตรีเป็นคู่กรณีกับผู้ถูก สอบสวนตามข้อ ๓๑ วรรคห้า ให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการโอนหรือย้าย หรือดำเนินการอื่นใดตามอำนาจหน้าที่ที่เห็นสมควรทันที

ข้อ ๒๖/๑๔ ในกรณีนายกเทศมนตรีไม่ดำเนินการตามข้อ ๒๖/๑๑ วรรคหนึ่ง หรือข้อ ๒๖/๑๓ ให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๒๖/๑๕ การให้ความคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ให้พิจารณาดำเนินการในโอกาสแรก ที่สามารถกระทำได้ และให้เริ่มตั้งแต่การให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำจนกว่าจะส่งยุติเรื่อง หรือการดำเนินการทางวินัย แก่ตัวการสำคัญแห่งการกระทำผิดเสร็จสิ้น”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่ง ของข้อ ๕๑ ของประกาศคณะกรรมการกลางพนักงาน เทศบาล เรื่องมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัยลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

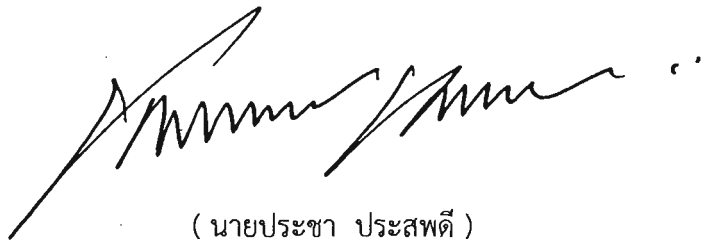
“ในกรณีที่จะต้องสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่หรือส่วนราชการ นอกการบังคับบัญชาของนายกเทศมนตรีผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ประธานกรรมการสอบสวน จะรายงานต่อนายกเทศมนตรีผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือหัวหน้า ส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานแทนก็ได้ โดยกำหนด ประเด็นหรือข้อสำคัญที่จะต้องสอบสวนไปให้ ในกรณีเช่นนี้ให้นายกเทศมนตรีผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนขอให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานนั้นเลือก พนักงาน ส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่อยู่ในบังคับบัญชาตามที่เห็นสมควรอย่างน้อยสามคนเป็นคณะทำการ สอบสวน”



ข้อ ๔ คณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง ที่ได้รับเลือกก่อนประกาศนี้มีผลใช้บังคับ  
ให้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการสอบสวนต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๕ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗



( นายประชา ประสพดี )

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประธานกรรมการกลางพนักงานเทศบาล



ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล  
เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย  
(ฉบับที่ ๕)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๖ วรรคเจ็ด ประกอบมาตรา ๑๗ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และมติคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของข้อ ๒๔ ของประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

“การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง นายกองค้การบริหารส่วนตำบล ต้องสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน ตามข้อ ๒๒ วรรคสาม ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ”

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๒/๑ การกันไว้เป็นพยานและการให้ความคุ้มครองพยาน ข้อ ๒๖/๑ ข้อ ๒๖/๒ ข้อ ๒๖/๓ ข้อ ๒๖/๔ ข้อ ๒๖/๕ ข้อ ๒๖/๖ ข้อ ๒๖/๗ ข้อ ๒๖/๘ ข้อ ๒๖/๙ ข้อ ๒๖/๑๐ ข้อ ๒๖/๑๑ ข้อ ๒๖/๑๒ ข้อ ๒๖/๑๓ ข้อ ๒๖/๑๔ และข้อ ๒๖/๑๕ ของประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

“หมวด ๒/๑

การกันไว้เป็นพยานและการให้ความคุ้มครองพยาน

ข้อ ๒๖/๑ หลักเกณฑ์และวิธีการการกันไว้เป็นพยานและการให้ความคุ้มครองพยานให้เป็นไปตามที่กำหนดในหมวดนี้

ข้อ ๒๖/๒ ในหมวดนี้

“พยาน” หมายความว่า พนักงานส่วนตำบลผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

“ตัวการสำคัญ” หมายความว่า พนักงานส่วนตำบลผู้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิด

“การกันไว้เป็นพยาน” หมายความว่า พนักงานส่วนตำบลที่ไม่ใช่ตัวการสำคัญแห่งการกระทำผิดในเรื่องนั้น และนายกองค้การบริหารส่วนตำบลมีคำสั่งเป็นหนังสือให้กันไว้เป็นพยาน

“คณะกรรมการสอบสวน” หมายความว่า คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๖/๓ พนักงานส่วนตำบลผู้ใดอยู่ในข่ายที่จะถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวหาว่ามีส่วนร่วมในการกระทำผิดวินัยกับข้าราชการอื่น ถ้าผู้นั้นได้ให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชาหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยที่ได้กระทำมาต่อบุคคลหรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ และข้อมูลหรือถ้อยคำนั้นเป็นเหตุให้มีการดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญ อาจได้รับการกันไว้เป็นพยานและการให้ความคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ ไม่ว่าจะมามีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในเรื่องดังกล่าวแล้วหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๒๖/๔ พนักงานส่วนตำบลผู้ใดอยู่ในข่ายที่จะถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ถ้าผู้นั้นไม่ใช่ตัวการสำคัญ และเป็นกรณีที่ไม่อาจแสวงหาข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นใดเพื่อดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญในเรื่องนั้นได้ นอกจากข้อมูลหรือพยานหลักฐานจากพนักงานส่วนตำบลผู้นั้น นายกองค้การบริหารส่วนตำบล อาจกันผู้นั้นไว้เป็นพยานได้

การกันพนักงานส่วนตำบลไว้เป็นพยานกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหลายคน ให้พิจารณาโดยเรียงลำดับความสำคัญ ดังนี้

(๑) กันผู้ไม่ใช่ตัวการสำคัญไว้เป็นพยาน

(๒) กันผู้มีกรณีอันมีมูลที่ควรถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยซึ่งเป็นความผิดวินัยที่มีความร้ายแรงน้อยกว่าไว้เป็นพยาน

(๓) ในกรณีเป็นความผิดวินัยที่มีความร้ายแรงเท่าเทียมกัน ให้กันผู้มีตำแหน่งระดับต่ำกว่าไว้เป็นพยาน

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหา รายใดมีตำแหน่งระดับสูงกว่า แต่กระทำผิดวินัยที่มีความร้ายแรงน้อยกว่า ให้เป็นดุลพินิจของนายกองค้การบริหารส่วนตำบลที่จะกันผู้ใดไว้เป็นพยาน

ข้อ ๒๖/๕ การพิจารณากันพนักงานส่วนตำบลไว้เป็นพยาน ต้องมิได้เกิดจากการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการอื่นใดโดยมิชอบแก่ผู้ถูกกันไว้เป็นพยาน เพื่อชักจูงให้ข้อมูล หรือให้ถ้อยคำในเรื่องที่กล่าวหา

ข้อ ๒๖/๖ ในระหว่างการสอบสวน หากคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าเหตุอันสมควรที่จะกันผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดไว้เป็นพยาน ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังนายกองค้การบริหารส่วนตำบลเพื่อส่งกันผู้นั้นไว้เป็นพยานโดยเร็ว ในการนี้คณะกรรมการสอบสวนต้องมีมติโดยระบุเหตุผลแห่งการพิจารณาไว้ด้วยว่าสมควรกันผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นไว้เป็นพยานเพราะเหตุใด กรณีเช่นนี้ให้ถือว่าการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกกันไว้เป็นพยานเป็นอันยุติ เว้นแต่ผู้ถูกกันไว้เป็นพยานมีพฤติการณ์ตามข้อ ๒๖/๗ ก็ให้ดำเนินการทางวินัยผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นต่อไป

ข้อ ๒๖/๗ หากผู้ถูกกันไว้เป็นพยานตามข้อ ๒๖/๔ ไม่มาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน หรือมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำ หรือให้ถ้อยคำแต่ไม่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการหรือให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จหรือกลับคำให้การ ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานนายกองค้การบริหารส่วนตำบลสั่งให้การกันผู้นั้นไว้เป็นพยานสิ้นสุดลง

ข้อ ๒๖/๘ ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งการกันหรือการสิ้นสุดการกันไว้เป็นพยานให้ผู้นั้นทราบด้วย

ข้อ ๒๖/๙ การให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำตามข้อ ๒๖/๓ ไม่ถือเป็นการเปิดเผยความลับของทางราชการ และไม่เป็นการกระทำการข่มขู่ผู้บังคับบัญชาเหนือตน

ข้อ ๒๖/๑๐ ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นและนายกองค้การบริหารส่วนต่าบลมีหน้าที่ให้ความคุ้มครองพยาน ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เปิดเผยชื่อ หรือข้อมูลใดๆ ที่จะทำให้ทราบวาพยานเป็นผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

(๒) ไม่ใช่อำนาจไม่ว่าในทางใดหรือกระท่าการอื่นใดอันเป็นการกลั่นแกล้งหรือไม่เป็นธรรม ซึ่งอาจมีผลทำให้กระทบสิทธิหรือหน้าที่ของพยานในทางเสียหาย

(๓) ให้ความคุ้มครองมิให้พยานถูกกลั่นแกล้งหรือถูกข่มขู่เพราะเหตุในการให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

ในกรณีพยานผู้ได้ร้องขอเป็นหนังสือเกี่ยวกับการคุ้มครองพยาน ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจะพิจารณาดำเนินการอื่นใดที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อให้ผู้นั้นได้รับความคุ้มครองแล้วจึงปฏิบัติตามขั้นตอนหรือกระบวนการตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ในภายหลังก็ได้

ข้อ ๒๖/๑๑ พยานผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นยังไม่ได้ให้ความคุ้มครองตามข้อ ๒๖/๑๐ หรือการให้ความคุ้มครองดังกล่าวยังไม่เพียงพอ พยานอาจยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายกองค้การบริหารส่วนต่าบล เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ในกรณีนายกองค้การบริหารส่วนต่าบลยังไม่ได้ให้ความคุ้มครอง หรือการให้ความคุ้มครองดังกล่าวยังไม่เพียงพอ พยานอาจยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนต่าบลก็ได้

ข้อ ๒๖/๑๒ เมื่อนายกองค้การบริหารส่วนต่าบลหรือคณะกรรมการพนักงานส่วนต่าบลแล้วแต่กรณี ได้รับคำร้องตามข้อ ๒๖/๑๑ หากมีมูลน่าเชื่อว่าเป็นไปตามที่พยานกล่าวอ้าง ต้องดำเนินการให้ความคุ้มครองพยานทันที

ข้อ ๒๖/๑๓ ภายใต้บังคับข้อ ๒๖/๑๑ วรรคหนึ่ง ในกรณีนายกองค้การบริหารส่วนต่าบลเป็นคู่กรณีกับผู้ถูกสอบสวนตามข้อ ๓๑ วรรคห้า ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนต่าบลเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการโอนหรือย้าย หรือดำเนินการอื่นใดตามอำนาจหน้าที่ที่เห็นสมควรทันที

ข้อ ๒๖/๑๔ ในกรณีนายกองค้การบริหารส่วนต่าบลไม่ดำเนินการตามข้อ ๒๖/๑๑ วรรคหนึ่ง หรือข้อ ๒๖/๑๓ ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนต่าบลมีมติแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๒๖/๑๕ การให้ความคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ให้พิจารณาดำเนินการในโอกาสแรกที่สามารถกระท่าได้ และให้เริ่มตั้งแต่การให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำจนกว่าจะส่งยุติเรื่อง หรือการดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญแห่งการกระท่าผิดเสร็จสิ้น”

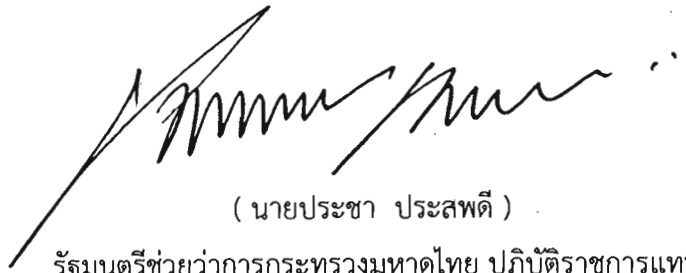
ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่ง ของข้อ ๕๑ ของประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนต่าบล เรื่องมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัยลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่จะต้องสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างห้องที่หรือส่วนราชการนอกการบังคับบัญชาของนายกองค้การบริหารส่วนต่าบลผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ประธานกรรมการสอบสวนจะรายงานต่อนายกองค้การบริหารส่วนต่าบลผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอให้ผู้บริหารห้องถิ่นหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานแทนก็ได้ โดยกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่จะต้องสอบสวนไปให้ ในกรณีเช่นนี้ให้นายกองค้การบริหารส่วนต่าบลผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขอให้ผู้บริหารห้องถิ่นหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานนั้นเลือก พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่อยู่ในบังคับบัญชาตามที่เห็นสมควรอย่างน้อยสามคนเป็นคณะทำการสอบสวน”

ข้อ ๔ คณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง ที่ได้รับเลือกก่อนประกาศนี้มีผลใช้บังคับ  
ให้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการสอบสวนต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๕ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗



(นายประชา ประสพดี)

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประธานกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล